

quoque ab uxore Ideam uocauit, ibi que post obitum sepultus est. Cuius & hodie monstrari sepulchrum ferunt, prout etiam testantur Cretes: de quibus posterius referemus. Regnauit Saturnus in Sicilia, Libya, ac etiam Italia: sed precipue in locis ad Hesperum sitis eius imperij firmamentum fuit. Apud omnes uero, arces urbium & loca munitiora tenuit: quod firmius imperium foret. Eo ad hoc usque tempus & in Sicilia & in occidentis oris editiora loca Saturnia dicta sunt. Ex Saturno Iupiter ortus, quoniam diuersa a patre uitae institutione, erga singulos mansuetudine atque humanitate usus est, a populo pater est nominatus. Regnum is deinde cepit, partim concedente patre, partim in populis ab eo per odium descendentibus. Aduersus quem cum Saturnus Titanum praesidio filius pugnasset, acie uictus est. Iupiter superior imperium assecutus, uniuersum orbem perambulauit, plurimum de genere hominum meritis. Viribus corporis, uirtutibusque excellens, breui totius orbis imperio potitus est. Omne eius studium in puniendis impijs, facinorosisque hominibus, ac in bonorum praemijs, communique populorum utilitate uersabatur. Quibus reb. post uitae sine louem dixere, eo quod bene uiuendi causa hominibus extitisset. Creditus uero Deus in orbe est ab ijs, de quibus bene erat meritis, sponte illum omnibus & Deum & dominum in sempiternum uniuersi orbis profitentibus. Quoniam in his quae de reb. Aegypti a nobis relata sunt, Dionysij genus gesta que tetigimus, atque uidentur, ut quae de hoc a Graecis deo scribuntur, literis mandemus. Verum cum prisci rerum scriptores, poetaeque, qui de Dionysio miranda quaedam literis tradidere, de eius genere ac gestis dissentiant, difficile uidetur uerum in his reb. exquirere. Nam hi quidem unicum Dionysium, reliqui tres scribunt fuisse. Sunt qui eius genus nequaquam mortalibus fluxisse dicant, existimentque illi uini extitisse auctorem. Sed nos quae de eo ferunt, paucis transigemus. Naturales qui de hoc deo loquuntur, uinique eum repertorem putant, terram aiunt unam cum ceteris plantis sua sponte uites tulisse, non ab aliquo principio fatas. Huius rei coniecturam sumunt, quod nunc quoque in quibusdam syluestrib. locis nascantur uites, fructumque ueluti reliqua arte hominum culta ferant. Duas Dionysio matres prisci fuisse arbitrantur: unam, & eam prioris generis, quando uitis in terram posita augmentum capit: secundam, quando racemos producit. Itaque altera huius dei ex terra, altera ex uitis fructu fertur generatio. Sunt qui & tertiam generationem ipsi attribuant, ex loue & Cerere genitum ferentes: a mortaliibusque dissipatum, ac decoctum, rursus a Cerere membris compositis iuuenem factum reuixisse. Quae omnia ad naturales traducunt rationes. Iouis enim & Cereris filium ob eam causam tradunt, quonia uites ex terra & pluuia nutrita producant racemos, ex quibus uinum exprimitur. Ab hominibus uero dispersum, eo quod agricolae fructum auferant, terramque homines Cerere putent. Membra eius decocta, quoniam plures uinum decoquant, tanquam melius ac suauius futurum. A mortaliibus uero membra dispersa, iterum in ordinem redacta, terram ostendit certo anni tempore facta uindemia denuo nouos fructus proferre. Denique ab antiquis poetis scriptoribusque traditur, Cerere fuisse terram matrem appellatam. Eadem quoque & Orpheus tradunt poemata, & in ceremonijs introducuntur, de quibus haudquaquam fas est in scios loqui. Eodem modo ex Semele ortum ad naturale principium deducunt, asserentes Thionem ab antiquis terram fuisse nominatum. Semelem, eo quod honesta sit eius Dei cura, & honor. Thionem uero a sacris ei impensis uocatum. Bis ex loue natum tradunt, quoniam uites Deucalionis tempore unam cum ceteris arboribus diluuium sint absumptae, deinde iterum exortae: ueluti haec secunda extiterit Dei apud homines procreatio, qua ex Iouis femore natum denuo hunc Deum scribunt. Qui igitur uini repertorem Dionysium uolunt, huiusmodi fabulas scripsere. Qui uero hunc

Jouis

Dionysij

humano